

Vaixells com aquests del port d'Alacant duïen a la ciutat una clientela àvida de comprar, de veure

Paco Cutillas

Sense moros en la costa

El turisme algerí, un negoci que s'acaba

Els tres mil algerins que arribaven entre el dijous i el dissabte al port d'Alacant es deixaven quatre-cents milions de pessetes mensualment. Segons la Cambra de Comerç, l'any passat s'hi deixaren cinc mil milions. Una xifra important, no cal dir-ho.

Aquest pintoresc turisme comença a arribar fa uns quatre anys, quan els algerins, després d'un viatge de vuit hores en vaixell, acudien a la costa alacantina per tal de passar una setmana o quinze dies. El preu del passatge oscil·lava entre 13.000 i 21.000 pessetes, i cada viatger estava autoritzat a venir-se amb unes 35.000 pessetes a la butxaca.

Venien de vacances i a comprar mantes, làmpades, catifes, sabates, tota mena d'articles amb que

omplirien les maletes buides que, en quantitats ingents, feien desembarcar.

«Aquí todo muy fácil —ens comenta un algerí, no sense dificultats idiomàtiques— hay más libertad, todo más barato, más que Italia y que todos los países.»

Però el govern algerí ha decidit tancar aquest mes de juny la línia marítima amb Alacant.

Impuls al comerç local

Les paraules d'Antonio Munoz Bataller, director de Romeu and CIA, S. A., concessionària naval algerina a Alacant, són il·lustradores sobre la importància del turisme algerí per al comerç local: «Nosaltres tenim la certesa que la línia era rendible; el fet que l'any passat, durant el període de gener a abril, muguérem 26.000 passatgers entre Alger, Orà i Alacant, n'és una prova. Enguany havien arribat a moure'n 50.000. N'hi havia molts que es desplaçaven a Benidorm, Torrevella, per fer les va-

cances; n'estaven molt contents.»

El que sembla clar és que per a botiguers, hotelets i fondes petites, i per a Galeries Preciados, Simago, Saldos Arias, etcètera, el turisme algerí era rendible. I també per als fabricants de mantes, catifes i altres articles d'aquestes comarques, localitzats, concretament, a l'Alcoià, el Comtat, i el Baix i Mitjà Vinalopó.

Molts d'aquests petits comerciants s'havien especialitzat en el comerç amb els algerins, i utilitzaven molt sovint la venda de «saldo».

«No miraven l'article, ni la classe, només que era una sabata i se la posaven, i, mira, ja estava bé», ens deia un comerciant al *mercadillo* de Campoamor, a Alacant.

L'hoteleria de major luxe i el comerç de gran qualitat queden al marge d'aquest turisme, bastit de gent que torna a vendre en la seua terra allò que compra ací.

El tèxtil valencià a Algèria

Segons el senyor Medi-

na, president de l'Associació d'Empresaris del Tèxtil al nostre país, l'any 1983 s'exportaren, en mantes, entre 450 i 500 milions de pessetes destinades a Algèria. Aquestes mateixes previsions es mantenen per a enguany, però Algèria ha tallat les importacions, i no s'assoliran les xifres previstes.

D'altra banda, l'any passat s'hi exportà en filats entre 900 i 1.000 milions de pessetes. Segons el president de la patronal tèxtil valenciana, «aquest problema afectarà més els "filadors" que no les "teixidores"».

No vindran més vaixells

Hi ha qui pensa que l'algerí és un delinqüent en potència. La veritat és que, darrere d'aquesta forma de pensar, s'amaguen criteris racistes, i la realitat, a més, demostra que no hi ha per a tanta por. Segons la policia, entre gener i març, han estat 42 les detencions d'algerins practicades, sempre per «turons» i activitats semblants.

Però ja no en vindran més vaixells. El dia 22 de juny quedarà tancada la línia Alacant-Orà, i el 27 la que uneix Alacant amb Alger. Per a molta gent això significarà haver de tancar el seu negoci, especialitzat en aquest turisme, i, a hores d'ara, amb un important *stock* al magatzem.

«Estem replegant signatures per tal d'entrevistar-nos amb el governador civil. No entenem per què han tancat la línia; volem una solució», comenten uns botiguers del centre d'Alacant.

Es parlava de manifestacions, però la ciutat, quasi buida d'algerins, roman tranquil·la. Temps de ramadà. I la negociació de la importació de gas algerí, al fons.